

Hrůza v Atlantiku

V červnu 1940 byl Atlantský oceán bojištěm. Hbité německé ponorky, takzvané *U-booty*, lovily pod jeho vlnami. Jejich kořisti byly spojenecké lodě, plující do Velké Británie.

U-booty se zaměřovaly na lodě s potravinami, výzbrojí a vojáky pro Británii. Snažily se odříznout tento ostrovní stát od zásobování, aby se vyhladovělá země vzdala.

U-booty často operovaly ve skupinách, takzvaných "vlčích smečkách".

Pro větší bezpečí pluly obchodní lodě přes Atlantik v konvojích (ve skupinách). Každý konvoj střežilo několik menších válečných lodí, které pátraly po *U-bootech*.

V noci se *U-booty* vynořovaly na hladinu. Nepozorovaně se přiblížily k nepřátelským lodím, připraveny zaútočit.

Palubní dělo pro boj na hladině

Na části trasy chránila lodě spojenecká letadla, která vyhledávala nepřátelské ponorky radarem.

Děla byla v pohotovosti pro případ setkání s vynořenou ponorkou.

Po odhalení ponorky ji musela válečná loď zničit dříve, než stihla odpálit torpéda.

Spojenecké válečné lodě byly vyzbrojeny vrhačem „Hedgehog“ (ježek) – ten odpálil 24 malých pum přímo před příd.

Ponorky útočily torpédy. To jsou dlouhé podvodní střely s výbušnou hlavicí.

Do roku 1943 *U-booty* potopily kolem 3000 spojeneckých lodí. Ale když Spojenci vyvinuli lepší technologie k jejich odhalení, stále více *U-bootů* bylo vypátráno a zničeno.